

Világító házasságok

MÉCS. Egy Magyarországon tíz éve jelen lévő családmozgalom. Betűszó: Megfigyelés, Értékelés, Cselekvés - így épül fel a házasközösségek beszélgetése. A mozgalom tízéves jubileuma kapcsán a meghonosítókkal, Ménesi Balázssal és Krisztinával beszélgettem.

Hogyan kezdődött?

- 1996-ban egy hollandiai családkonferencián találkoztunk a Christian Family Movement képviselőivel, akik aztán ellátogattak Magyarországra. Engedélyt kaptak *Bíró László* püspök úrtól, hogy hazánkban is indulhassanak plébániai házascsoportok. A magyar ágat neveztük el MÉCS-nek. Három évvel később kezdtük el a spanyol *Gabriel Calvo* atya eredeti lelkigyakorlatainak, a MÉCS Napoknak a szervezését.

Egy más kultúrában született lelkiségi mozgalom adaptálható-e a magyar viszonyokra?

- Csak a csoportbeszélgetés felépítését importáltuk. A beszélgetések anyagait már magyar házaspárok készítik. A MÉCS Napokat szintén magyar papok vezetik, a tanúságtételek, beszélgetések a résztvevők élményeiből táplálkoznak. A MÉCS-et tehát nemcsak nevében, hanem szellemiségében is egészen magunkénak érezhetjük.

Vissza 1996-hoz: akkor már voltak közösségi mozgalmak Magyarországon. Miért

tartottatok fontosnak, hogy a MÉCS is jelen legyen?

- Fiatalságunk meghatározó élménye volt a plébániai közösség. Tagként, majd vezetőként is megtapasztaltuk egy ilyen közösség megtartó erejét. Később, családoként találkoztunk a mozgalommal. Hiánypótlónak éreztük, hogy módszereivel plébániai házascsoportok indulását, működését segíthetjük. A MÉCS Napokat pedig azért indítottuk el, mert a családok erősítésének és evangelizálásának rendkívül hatékony eszközét láttuk bennük.

Saját igényetek vagy a szolgálat vágya mozgató benneteket?

- A MÉCS-ben házaspárként olyan szolgálatra találtunk, amely mindkettőnk számára egyformán fontos. A közös célért való együttműködés még közelebb vitt minket egymáshoz és Istenhez. Úgy gondoljuk, minden házaspárnak van közös hivatása, szolgálata, amelyben együtt, egymást kiegészítve építhetik - családjukon túl is - Isten országát.

Mi a legfontosabb számotokra a MÉCS-ben?

- Az, hogy Krisztusnak szolgálhatunk. Emberi vonatkozásban pedig a találkozások. Sokan ajándékoztak meg a bizalmukkal. Fialok és felnőttek, egyedülállók, házások osztották meg velünk életük kisebb-nagyobb élményeit: ez hatalmas lelki gazdagodást jelent számunkra. Mindez persze saját családunkra is hat. Tudjuk, hogy akkor lehetünk boldogok, ha megvan köztünk a Szentháromság életét tükröző egység: a bizalom, az őszinte beszélgetés, az állandó megbocsátás. Ennek jegyében igyekszünk élni és "terelgetni" immár kamaszokba lépő gyermekeinket is.

Mozgalomnak vagy lelkiségnek tartjátok a MÉCS-et?

- Lelkisége a MÉCS Napokon tapasztalható meg: mindazt, amit önmagunkban felismerünk és átélünk, bizalommal meg kell osztanunk családtagjainkkal. Ez szítja fel a szeretet tüzét, vezet egymás megértéséhez, a megbocsátáshoz: az egységhez, amely a boldogság forrása. Ha egy mozgalom szívtől szívig terjed, akkor a MÉCS is az. De nem törekszünk központosításra: a csoportokat saját plébániájukon igyekszünk erősíteni. "Mozgalmi" eseményeket ritkán szervezünk.

A múltkori jubileumi találkozó e ritka alkalmak közé tartozott.

- Azt szeretttük volna, hogy a MÉCS Családközösségek közösen is megtapasztalják az egyház sokszínű, de ugyanarra a Krisztusra tekintő egységét. Igyekeztünk a családok lehetőségeihez és belső igényeihez alakítani a három nap programjait. Több százan vettek részt az ünnepen, és talán még többen imádkoztak értünk.

Ha már a számoknál tartunk: fontosak ezek egy lelkiségi mozgalom életében?

- Örülünk annak, hogy ma már mintegy ötven MÉCS családközösség működik országszerte. Ezek mindegyike lehetőség arra, hogy az őszinte beszélgetések és a közös

imádság során megszülessen vagy megerősödjön a házaspárok között a bizalom, a szeretet, egymás elfogadása; hogy olyan közösséggé legyenek, amelyben Szentlelke által maga az Úr van jelen, ő szól, hív, gyógyít, bátorít, egyesít minket.

Gyümölcsseiről ismerszik meg...

- Az egyetlen maradandó gyümölcs a szeretet. A MÉCS annyiban sikeres, amennyire szolgálata által több lett a szeretet a családokban, a plébániákon, a társadalomban.

Mindez a ti sikereitek is...

- Számunkra "siker" az, hogy az Úristen kegyelméből munkatársainkkal együtt tíz éven át ki tudtunk tartani a szolgálatban, s így a Szentlélek a MÉCS közösségeken és a MÉCS Napokon keresztül sok ember szívét megérintette. Ez a cél: minél több család jusson közelebb Istenhez és egymáshoz. Calvo atya szavaival: minél több legyen "az Úrban élő család". A szeretet tüze, energiája minden családban jelen van, akkor is, ha nem érezhető. Hisszük, hogy a lángot fel lehet szítani, ha a családtagok újra elkezdnek őszintén beszélgetni egymással. Ugyanakkor a szolgálattól elválaszthatatlan a kudarc és a szenvedés. Meggyőződésünk, hogy a MÉCS kínálta mély emberi találkozásokban egyének, házasságok, családok gyógyulásának, lelki gazdagodásának hatalmas lehetősége rejlik. Amikor azt látjuk, hogy valaki nem kíván élni ezzel a lehetőséggel, azt mindig fájdalomként éljük meg.

A MÉCS internetes oldalán mély, megrázó lelki élménybeszámolók olvashatók.

- Egyik legemlékezetesebb élményünk egy fiatal férj megtérése. Azért jött el feleségével együtt a fiatal pároknak szóló MÉCS Napokra, mert többet akart tudni felesége hitéről. Istent az élet végén bíraskodó hatalomként képzelte el. A MÉCS Napok során valami megváltozott benne. Hívőként ment haza - bár kikötötte, hogy nem akar megkeresztelkedni. A következő MÉCS Napokon témavezetőként, tanúságtevőként vettek részt. A programot követően elhatározásra jutott: több hónapi felkészülés után februárban volt a keresztlője, a fiatal páros MÉCS Napok hálaadó szentmiséje keretében. Örömkönnyek kísérték újjászületését Krisztusban.

Süveges Gergő

Forrás: <http://ujember.katolikus.hu/Archivum/2006.06.04/1001.html>

